

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 29 lipca 2022 r.

DIH-3.707.86.2022.AWS

DECYZJA DIH-III/101/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 3 czerwca 2022 r. (nr akt kontroli: D/KA.UH.8361.51.2022), na mocy której przedsiębiorcy - Panu Grzegorzowi Kowalek prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: SKLEP WIELOBRANŻOWY GRZEGORZ KOWALEK, Krążkowy ..., Kępno, wymierzono karę pieniężną, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), w wysokości 3.000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) w związku z niedopełnieniem obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ww. ustawy, które polegały na niewidocznieniu informacji o cenie i cenie jednostkowej w odniesieniu do 106 partii towarów łącznie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach od 31 marca do 7 kwietnia 2022 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu (zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH” bądź „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia (nr D/KA.UH.8361.51.2022) z dnia 31 marca 2022 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie wielobranżowym ... w Kępnie, należącym do ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej również: „stroną”, „stroną postępowania” bądź „przedsiębiorcą”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162), (zwanej dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”), skierowano do ww. przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 17 marca 2022 r. (sygnatura: D/KA.8360.19.2022), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli, obejmującego kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Niniejsze zawiadomienie doręczono stronie w dniu 18 marca 2022 r.

W toku kontroli sprawdzono m.in. przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych, w oparciu o przepisy ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178) (zwanej dalej: „*ustawą o informowaniu o cenach*”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”).

W toku kontroli inspektorzy sprawdzeniu poddali 106 losowo wybranych partii produktów znajdujących się w ofercie handlowej placówki, stwierdzając następujące nieprawidłowości:

- brak uwidocznionej informacji o cenie jednostkowej przy 49 partiach produktów;
- niewidocznienie ceny oraz ceny jednostkowej w przypadku 48 partii produktów;
- brak ceny w przypadku 9 partii produktów.

Powyższe ustalenia dały podstawę do przyjęcia, iż została naruszona dyspozycja określona w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Szczegółowe ustalenia poczynione przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH oraz dokładny wykaz produktów z nieprawidłowościami udokumentowano w Protokole kontroli (nr akt kontroli: D/KA.UH.8361.51.2022) znajdującym się w aktach sprawy oraz załącznikach do tego Protokołu. Do niniejszego Protokołu kontrolowany przedsiębiorca nie zgłosił uwag bezpośrednio, jak również nie wniósł żadnych uwag na piśmie w przysługującym mu na mocy art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej (7-dniowym) terminie.

Przedsiębiorca pisemnie zobowiązał się (w terminie 7 dni od zakończenia kontroli) do uzupełnienia brakujących informacji o cenach i cenach jednostkowych zakwestionowanych produktów. W dniu 15 kwietnia 2022 r. w korespondencji e-mailowej skierowanej do Wielkopolskiego WIIH (Delegatura w Kaliszu) strona poinformowała o wyeliminowaniu nieprawidłowości.

Pismem z dnia 6 maja 2022 r. (znak: D/KA.UH.8361.51.2022) Wielkopolski WIIH zawiadomił ww. przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego z tytułu niewypełnienia obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. niewidocznienia w miejscu sprzedaży cen, cen jednostkowych oraz cen i cen jednostkowych towarów, łącznie w przypadku 106 towarów. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.) (zwanej dalej: „*Kpa*”), strona została pouczone

o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu, w tym m. in. o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 14 dni od daty doręczenia pisma.

Jednocześnie, w tym samym piśmie organ zobligował stronę do przesłania informacji o wielkości obrotów i przychodu uzyskanych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w roku 2021. Jak wynika z dokumentacji załączonej przez organ pierwszej instancji niniejsze zawiadomienie strona odebrała w dniu 9 maja 2022 r. W dniu 12 maja 2022 r. na skrzynkę e-mail Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu (Delegatura w Kaliszu) wpłynęło pismo informujące organ o wynikach finansowych osiągniętych przez ww. przedsiębiorcę w roku podatkowym 2021.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Wielkopolski WIIH decyzją z dnia 3 czerwca 2022 r. (nr akt kontroli: D/KA.UH.8361.51.2022) nałożył na ww. przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną w wysokości 3.000 zł (słownie: trzy tysiące złotych), za nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej informacji o cenach i cenach jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży wbrew obowiązкови określönemu w art. 4 ustawy. Niniejszą decyzję doręczono stronie w dniu 7 czerwca 2022 r.

W dniu 29 czerwca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W piśmie tym (opatrzonem datą 10 czerwca 2022 r.; data wpływu do WIIH w Poznaniu: 21 czerwca 2022 r.) strona postępowania zaskarżyła decyzję Wielkopolskiego WIIH z dnia 3 czerwca 2022 r. w całości. Przedsiębiorca w piśmie odwoławczym wniósł o zmianę decyzji poprzez odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie „art. 189 par.1 kpa” i stwierdzenie, że waga naruszonego obowiązku jest znikoma; ewentualnie „z ostrożności procesowej” wniósł o zmniejszenie nałożonej kary pieniężnej do wysokości nie wyższej niż 300 zł z uwagi na znikomość wagi naruszonego obowiązku. W uzasadnieniu odwołania przedsiębiorca tłumaczył, że w przypadku 49 partii zakwestionowanych towarów objętych kontrolą stwierdzono brak uwidocznienia cen jednostkowych, co do których nie było obowiązku uwidocznienia ceny jednostkowej, ponieważ ich cena jednostkowa jest równa cenie sprzedaży. Odnośnie pozostałych towarów, które zakwestionował Inspektor, przedsiębiorca wyjaśnił, że brak cen i cen jednostkowych miał związek z tym, że część towarów została dopiero przywieziona do sklepu. Zaznaczył, że codziennie dostarcza nowe towary do sklepu i zanim oznaczy je ceną musi najpierw wciągnąć towar do sklepu, sprawdzić ceny, a następnie komputerem przestać do kasy. Wszystkie te czynności odbywają się w sklepie. Stwierdził przy tym, że część towarów mogła zostać bez oznaczenia cenowego ze względu na ciągły ruch klientów w sklepie i obieg towarów. Przedsiębiorca zauważył, że brak wywieszek cenowych spowodowany mógł być tym, iż klienci mogli zerwać wywieszki lub poprzestawiać ceny czy towary. Strona poza tym nie wykluczyła, że brak oznaczeń cenowych mógł być wynikiem przeoczenia. W ocenie strony towary z nieprawidłowościami stanowiły jedynie 1-2% ogółu asortymentu, a więc znikomą ilość sprzedawanych towarów. Ponadto, przedsiębiorca

w przestany odwołaniu wskazał na niski dochód jaki uzyskuje z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Strona oznajmiła, że działalność którą prowadzi staje się nierentowna i nieopłacalna. Poinformowała, iż nałożona na nią kara w wysokości 3.000 zł w znaczny sposób utrudni dalsze jej funkcjonowanie.

Pismem z dnia 4 lipca 2022 r. Prezes UOKiK zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w związku z wniesionym odwołaniem oraz poinformował, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na mocy art. 10 § 1 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała jednak z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył i stwierdził.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa, w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Artykuł 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach wskazuje, że w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, pojęcie ceny jednostkowej towaru (bądź usługi) oznacza cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Stosownie do § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast, w myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy;
- 3) metr lub metr kwadratowy - dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni;
- 4) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Jak wskazuje § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia, w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1. Z kolei,

w przypadku towaru paczkowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk (§ 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen).

W świetle art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł. Przepis ten, w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostałyby wyeliminowane. Dowiedzenie, że określony podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Jednocześnie, w myśl art. 6 ust. 3 ww. ustawy przy ustalaniu kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej mieszczącej w Kępnie, należącej do strony organ pierwszej instancji wykazał:

- brak uwidocznionej informacji o cenie jednostkowej przy 49 partiach produktów;
- niewidocznienie ceny oraz ceny jednostkowej w przypadku 48 partii produktów;
- brak ceny w przypadku 9 partiach produktów.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Wielkopolski WIIH nałożył, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 3.000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) na ww. przedsiębiorcę, który nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Po przeanalizowaniu całokształtu zebranego materiału dowodowego, w tym w szczególności Protokołu kontroli (nr D/KA.UH.8361.51.2022) oraz ustaleń w nim zawartych, organ drugiej instancji nie ma wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Wielkopolski WIIH słusznie bowiem uznał, że niewidocznienie konsumentom informacji o cenie i/lub cenie jednostkowej w kontrolowanej placówce godziło w oczywisty sposób w prawa konsumentów, ponieważ nie otrzymali oni pełnej informacji o cenach (cenach jednostkowych) towarów, pozwalających na ich porównywanie. Stwierdzono bowiem nieprawidłowości przy wszystkich 106 partiach towarów skontrolowanych, co daje odsetek nieprawidłowości na poziomie 100%.

Zaznaczyć przy tym należy, iż stronie ponad wszelką wątpliwość została udowodniona okoliczność naruszenia prawa, tzn. w pierwszym dniu kontroli (31 marca 2022 r.), w sklepie

należącym do skarżącego przedsiębiorcy brak było uwidocznionych informacji o cenach i/lub cenach jednostkowych. Fakt ten znajduje potwierdzenie w Protokole kontroli, podpisanym przez samego przedsiębiorcę bez wnoszenia uwag.

Jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Istota protokołu z kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny.

W przedmiotowej sprawie Wielkopolski WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł się na Protokole kontroli (nr D/KA.UH.8361.51.2022) i stanie faktycznym w nim przedstawionym. Kontrolowany przedsiębiorca nie zgłosił do niego uwag bezpośrednio lub na piśmie w terminie 7 dni od przedstawienia tego Protokołu do podpisu, pomimo iż został prawidłowo poinformowany o przysługującym mu uprawnieniu w *Pouczeniu o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy*. Tym samym, ustalenia zawarte w Protokole uznać należy za wiarygodne.

Należy mieć na względzie również, że podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione u przedsiębiorcy w pierwszym dniu kontroli oraz rzetelny materiał dowodowy zebrany przez Wielkopolskiego WIIH. Działania naprawcze poczynione przez stronę, tzn. uwidocznienie informacji o cenach i/lub cenach jednostkowych, były działaniami następczymi, podjętymi w wyniku ustaleń kontroli, a nie poczynionymi przez nią z własnej inicjatywy.

Jak wynika z treści skarżonej decyzji, Wielkopolski WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kierował się kryteriami wynikającymi z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, dokonując prawidłowej, zdaniem Prezesa UOKiK, oceny stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz wielkości jego obrotów i przychodu.

Po ponownym przeanalizowaniu powyższych przesłanek Prezes UOKiK zważył i stwierdził:

- stopień naruszenia obowiązków: czynności kontrolne przeprowadzone wobec strony postępowania wykazały, iż ww. przedsiębiorca nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach tj. nie uwidocznił cen i/lub cen jednostkowych w placówce handlowej w Kępnie. Nadmienić przy tym należy, iż cena towaru należy do podstawowych, istotnych elementów wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji związanych z zakupem towarów przez konsumentów, natomiast cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, itp. Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie

interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównywać ceny takich samych bądź podobnych produktów w sposób nieskrępowany, ale również mogą przekonać się czy podana cena jednostkowa (np. za litr, kilogram określonego towaru) jest dla nich odpowiednia. Nie sposób więc uznać, że w niniejszym przypadku stopień naruszenia obowiązków w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych nie ma istotnego charakteru, albowiem uchybienia odnotowano względem nie kilku czy kilkunastu produktów, lecz wszystkich 106 partii towarów skontrolowanych;

- dotychczasowa działalność podmiotu: analizując powyższą przesłankę organ wziął pod uwagę okoliczność, iż przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów o informowaniu o cenach i ich uwidacznianiu. Z drugiej strony organ zauważa, że skarżący jest doświadczonym podmiotem gospodarczym, który swoją działalność prowadzi od długiego okresu czasu, tj. od 01.10.1995 r., a zatem winien był on nabyć niezbędną wiedzę o zobowiązaniach jakie na nim ciążyą. Obowiązek umieszczania cen i cen jednostkowych na towarach w miejscu sprzedaży wynika z podstawowych przepisów i powinien być bezwzględnie respektowany przez przedsiębiorcę. Ponadto, organ zwraca uwagę, że strona w dniu 18 marca 2022 r. - kilkanaście dni przed rozpoczęciem kontroli odebrała zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli (pismo z dnia 17 marca 2022 r., sygnatura: D/KA.8360.19.2022) ze wskazanym konkretnym zakresem przedmiotowym kontroli, sformułowanym jako: „Kontrola przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen.” Tak więc, po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca powinien był przewidzieć konsekwencje zapowiedzianej kontroli i odpowiednio się do niej przygotować, w tym miał możliwość podjęcia zawczasu odpowiednich działań w celu wyeliminowania nieprawidłowości; jednakże jak wykazała późniejsza kontrola nie podjął takowych działań. Nieprawidłowości zostały ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły więc wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej;
- wielkość obrotu i przychodu: odnosząc się do trzeciej przesłanki określonej w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach należy stwierdzić, że strona wykazała należyłą postawę przedkładając na prośbę organu wynik finansowy dotyczący dochodów osiągniętych w okresie poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej, tj. za rok 2021. W toku kontroli złożyła również pisemne oświadczenie, z którego wynika, iż należy do kategorii mikro przedsiębiorców w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy - Prawo przedsiębiorców. Powyższe dane zostały wzięte przez organ pod uwagę przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej.

Mając na uwadze powyższe, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego, organ odwoławczy uznał odwołanie strony za bezzasadne. W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie przez Wielkopolskiego WIH kara została ustalona w sposób prawidłowy, w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i znajdowała potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Wykazane w toku kontroli bezsprzeczne uchybienia strony w zakresie prawidłowego oznakowania towarów

informacjami o cenach i cenach jednostkowych nie może się odbywać ze szkodą dla konsumentów. Zdaniem Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach, cenach jednostkowych towarów w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Strona postępowania w swoim odwołaniu zaskarżyła decyzję Wielkopolskiego WIIH w całości. Jednocześnie, wniosła o zmianę decyzji poprzez odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie „*art. 189 par. 1 kpa*”. Stwierdziła, że w jej ocenie waga naruszonego obowiązku jest *znikoma*. Ewentualnie „*z ostrożności procesowej*” wniosła o zmniejszenie nałożonej kary pieniężnej do wysokości nie wyższej niż 300 zł z uwagi na znikomość wagi naruszonego obowiązku. W zwięzłym uzasadnieniu przedsiębiorca zaprezentował własną ocenę sytuacji i stwierdził, że w przypadku 49 partii zakwestionowanych towarów (tam gdzie nie uwidocznił cen jednostkowych), nie było obowiązku uwidocznienia ceny jednostkowej, ponieważ ich cena jednostkowa jest równa cenie sprzedaży. Z kolei, brak cen i cen jednostkowych przedsiębiorca wiązał z nową dostawą towaru do sklepu, czy uzasadniał, że część towarów mogła zostać bez oznaczenia cenowego ze względu na ciągły ruch klientów w sklepie i obieg towarów. W ocenie strony towary z nieprawidłowościami stanowiły jedynie 1-2% ogółu asortymentu, a więc znikomą ilość sprzedawanych towarów.

Nadto, przedsiębiorca w przesłanym odwołaniu wskazał na niski dochód jaki uzyskuje z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Strona dodała, że działalność którą prowadzi staje się nierentowna i nieopłacalna. Na koniec poinformowała, iż nałożona na nią kara w wysokości 3.000 zł w znaczny sposób utrudni dalsze jej funkcjonowanie.

Odnosząc się do ww. argumentów przedstawionych przez stronę, Prezes UOKiK stwierdza, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Prezes UOKiK nie podziela stanowiska przedsiębiorcy, jakoby cena jednostkowa przy 49 towarach (pozycje wykazane w Protokole kontroli, karta nr 5 i 6) była równa cenie sprzedaży i w związku z tym nie ma on obowiązku podawania cen jednostkowych w takim przypadku.

Strona zdaje się nie dostrzegać obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych lub nawet różnicy pomiędzy ceną a ceną jednostkową. Pojęcia te bowiem nie są ze sobą tożsame. W tym miejscu warto przytoczyć definicję *ceny jednostkowej* zawartą w art. 3 ust. 1 pkt ustawy o informowaniu o cenach, w myśl której cena jednostkowa towaru (usługi) oznacza: „*cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach*”. Podobna definicja zawarta jest również w art. 2 pkt b) Dyrektywy 98/6/WE, która jasno wskazuje, iż: „*cena jednostkowa oznacza cenę końcową, włącznie z podatkiem VAT i wszystkimi pozostałymi podatkami, za jeden kilogram, jeden litr, jeden metr, jeden metr kwadratowy lub jeden metr sześcienny produktu lub inną pojedynczą jednostkę ilości, która jest szeroko i zwyczajowo stosowana w danym Państwie Członkowskim, prowadzącym obrót danymi produktami*”.

Natomiast, w świetle art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach - „*cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić*

przedsiębiorcy za towar lub usługę”. Z kolei, cena sprzedaży w rozumieniu art. 2 a) Dyrektywy 98/6/WE oznacza: „*cenę końcową za jednostkę produktu, lub daną ilość produktu, włącznie z podatkiem VAT i wszystkimi pozostałymi podatkami.*”

Powyższe dowodzi, że obowiązujące przepisy prawne (zarówno na poziomie krajowym jak i UE) rozróżniają pojęcie ceny i ceny jednostkowej, a tym samym obligują przedsiębiorców do ich podawania oraz wyliczania ceny jednostkowej. W myśl tychże przepisów to na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek wyliczenia i podania cen jednostkowych za 1 l, 1 kg, 1 m, itp. Nie może on odstąpić od spełnienia tego obowiązku i przenieść go na konsumentów. Jeżeli ilość produktu w opakowaniu jest podana w gramach lub mililitrach to przedsiębiorca nie może przyjąć, że cena jednostkowa będzie odnosić się do 1 sztuki sprzedawanego towaru i w takim przypadku cena sprzedaży jest równa cenie jednostkowej (np. napój Coca-Cola oferowany w opakowaniu (puszka) 0,33 l (poz. 17 wymieniona na karcie nr 6 protokołu kontroli) oraz napój Coca-cola oferowany w opakowaniu (puszka) 0,25 l (poz. 18 wymieniona na karcie nr 6 protokołu kontroli) dla obu tych produktów kontrolowany powinien wyliczyć cenę jednostkową i odnieść ją do albo do 1 litra lub 100 ml, tak aby konsument mógł porównać ceny jednostkowe i dokonać wyboru czy woli nabyć produkt w opakowaniu 0,33 l czy 0,25 l). Stanowisko takie znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2345/18. W uzasadnieniu przedmiotowego wyroku Sąd wskazał: „*Stwierdzić zatem należy, że zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy jednoznacznie potwierdza, iż kwestionowane podczas kontroli towary w sklepie należącym do Skarżącej nie były towarami sprzedawanymi na sztuki, gdyż miały do nich zastosowanie określone jednostki miar (w szczególności miary objętości), w związku z czym obowiązkiem Przedsiębiorcy było należyte uwidocznienie cen stosownie do treści cytowanych powyżej przepisów dotyczących informowania o cenach towarów i usług. W tym zakresie Sąd nie dopatrył się nieprawidłowości w stanowisku orzekających w sprawie organów obu instancji. Organy obu instancji słusznie przyjęły w uzasadnieniu spornych decyzji, że niedopełnienie obowiązku uwidaczniać u cen jednostkowych przez stronę skarżącą utrudniło porównanie konsumentom cen towarów podobnego rodzaju, ale o innej masie/objętości netto.*”

Zauważyć należy również, że z ustawowego obowiązku uwidaczniania ceny jednostkowej są zwolnione wyłącznie produkty wymienione w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Z całą pewnością katalog ten nie obejmuje wykazu towarów, które przywołuje strona. Zakwestionowane artykuły (towary w opakowaniach jednostkowych) zostały bowiem niejako z góry oznaczone przez producentów jednostką masy lub objętości, a tym samym w rozumieniu przepisów nie były towarami sprzedawanymi na sztuki, jak życzyłaby sobie tego strona.

W ocenie Prezesa UOKiK chybiona jest również argumentacja przedsiębiorcy, zgodnie z którą utrzymuje, że stwierdzone nieprawidłowości dotyczą znikomej ilości towarów (1-2%) względem ogółu towarów sprzedawanych w sklepie (na poziomie 3.000 - 5.000). W omawianej sprawie kontrolą objęto jedynie część oferty placówki - a więc 106 partii towarów, a nie cały asortyment. Odnoszenie liczby zakwestionowanych produktów do całości oferowanego w sklepie asortymentu nie odzwierciedla więc zakresu nieprawidłowości,

ponieważ nie cały asortyment został skontrolowany i nie potwierdzono, czy dla niego spełniono obowiązek uwidaczniania cen. Danymi wiarygodnymi i rzetelnymi, stanowiącymi punkt odniesienia, jest zatem liczba faktycznie zbadanych towarów - kontrolą w tym zakresie objęto 106 rodzajów artykułów z różnych działów, grup towarowych oferowanych do sprzedaży, co stanowi reprezentatywną próbkę produktów spośród całego asortymentu placówki. Prezes UOKiK podkreśla, że jednoznacznie prezentują się wyniki kontroli organu pierwszej instancji - przy każdym ze 106 produktów skontrolowanych stwierdzono nieprawidłowości (100% skontrolowanych). Powyższe w żadnej mierze nie pozwala na uznanie, że strona dopuściła się naruszenia w stopniu znikomym.

Za nieprzekonujące organ drugiej instancji uznał także twierdzenia strony, że towary pozbawione oznaczenia cenami i/lub cenami jednostkowymi, które poddano kontroli, były akurat tymi partiami, co do których nie zdołano dokonać oznakowania cenami z uwagi na ich dostawę. Szczegółowa wizja lokalna dokonana przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH zdaje się nie potwierdzać wersji przedstawionej przez stronę skarżącą. Ulokowanie towarów, ich rozmieszczenie, stan opakowań, struktura kontrolowanych partii (skontrolowano asortyment z różnych działów) nie wskazywało, by akurat w dniu kontroli odbywała się dostawa czy ewidencjonowanie towarów. Przede wszystkim były to towary oferowane do sprzedaży i swobodnie dostępne dla konsumentów, wobec czego powinny być należycie oznakowane przed udostępnieniem im konsumentom. Poza tym, strona mając wiedzę o zapowiedzianej kontroli, mogła przejrzeć asortyment sklepu i uzupełnić zerwane czy przeoczone informacje cenowe. Tak więc, twierdzenie strony, że to klienci poprzestawiali towary, ceny lub je zerwali jest w przekonaniu Prezesa UOKiK dalece nietrafione. Nadto, okoliczności na jakie powołuje się strona postępowania, takie jak: „przeoczenie”, „ciągły ruch klientów”, w wyniku którego przestawiano towary czy zerwano wywieszki cenowe nie mogą stanowić okoliczności łagodzącej, usprawiedliwiającej nieprzestrzeżenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, co narusza podstawowe prawo konsumenta do informacji.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że od przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego oczekuje się znajomości przepisów m. in. w zakresie regulacji dotyczących właściwego informowania o cenach oferowanych do sprzedaży towarów. To przedsiębiorca powinien być dołożyć należytej staranności, aby jego działalność była prowadzona zgodnie w obowiązującymi przepisami prawa. Ponownie należy podkreślić, że Strona od wielu lat prowadzi działalność związaną z handlem, a dodatkowo o kontroli i jej zakresie była zawiadomiona z kilkunastodniowym wyprzedzeniem.

Prezes UOKiK stwierdza ponadto, iż nie znajduje podstaw do zastosowania środków przewidzianych w art. 189 f Kpa, a więc odstąpienia od wymierzenia kary, które prawdopodobnie miała na uwadze strona skarżąca (powołując się w swym odwołaniu na nieodpowiedni artykuł, tzn. „art. 189 par. 1 kpa”). Wyjaśnić w tym miejscu należy, iż przywołany przez stronę art. 189 Kpa dotyczy udziału prokuratora w postępowaniu administracyjnym i nie odnosi się do administracyjnych kar pieniężnych.

Przechodząc do artykułu 189 f § 1 pkt 1 Kpa, wskazać należy, iż statuuje on dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. W przedmiotowej sprawie strona bez wątpienia dopuściła się poważnego naruszenia przepisów dotyczących cen i ich uwidaczniania względem wszystkich 106 partii skontrolowanych produktów. Powyższe wskazuje, że w żaden sposób wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Zaznaczyć należy, że organ oceniając aspekt związany ze znikomością naruszenia bierze pod uwagę nie tylko skalę naruszenia, ale również skutki naruszenia w odniesieniu do potencjalnych uczestników rynku, jakimi są konsumenci. W niniejszym przypadku konsumenci zostali pozbawieni wiedzy, dostępu do pełnej informacji o cenach i/lub cenach jednostkowych, powalającej im na dokonywanie świadomego wyboru produktów, a więc realna ochrona konsumenta została w tej materii zachwiana. Tym samym, przesłanka pierwsza nie została spełniona.

Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez przedsiębiorcę. Jak udokumentowano w aktach sprawy strona zaprzestała naruszenia prawa, do którego się zobowiązała (podjęła działania mające na celu wyeliminowanie nieprawidłowości), co organ wziął pod uwagę przy ocenie materiału dowodowego w toku prowadzonego postępowania odwoławczego. Jednakże należy mieć na względzie, że ww. przesłanki muszą być spełnione łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast, w niniejszym przypadku nie spełniono wymaganego warunku kumulatywności tychże przesłanek.

Nie została spełniona również przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189 f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189 f § 2 Kpa nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o informowaniu o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, naruszając art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w konsekwencji czego za popełniony delikt administracyjny nałożono na nią sankcję o charakterze pieniężnym. Organ drugiej instancji w pełni podziela przy tym stanowisko Wielkopolskiego WIIH, który wskazał że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w trakcie kontroli.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji czy też podstaw do odstąpienia od zastosowania sankcji i poprzestania na jedynie na pouczeniu.

Prezes UOKiK wskazuje dalej, iż brak jest podstaw do obniżenia czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wykazany bezsprzecznie przez Wielkopolskiego WIIH wprost uzasadnia nałożenie kary.

Organ drugiej instancji wskazuje, że w przedmiotowej sprawie kara pieniężna (w wysokości 3.000 zł) nie została wymierzona przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w wysokości maksymalnej, czyli 20.000 zł, lecz wynosi zaledwie 15% maksymalnej przewidzianej wartości i mieści się w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości, a zatem jest kwotą optymalną i proporcjonalną wobec zaistniałego naruszenia. W ocenie Prezesa UOKiK kara ta spełnia, zgodnie z założeniami określonymi w dyrektywie 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L 80/27 z 18.3.1998), właściwą funkcję dyscyplinująco-represyjną względem stwierdzonego naruszenia.

Jednocześnie, w myśl art. 67 a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1540, z późn. zm.), zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Reasumując, z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów o informowaniu o cenach i ich uwidacznianiu skutkujące istotnym naruszeniem interesów konsumentów, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji organu pierwszej instancji na korzyść strony. Utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję Wielkopolskiego WIIH, Prezes UOKiK miał na uwadze całokształt okoliczności sprawy, zarówno łagodzących, jak i obciążających, w szczególności: stopień naruszenia, dotychczasową działalność oraz wielkość osiąganego przychodu, a ponadto rozważył przesłanki określone w art. 189 f Kpa. Podsumowując przeprowadzone rozważania, Prezes UOKiK stwierdził, że złożone przez stronę odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, a zaskarżoną decyzję należy utrzymać w mocy.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1540, z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/